

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 25P/155/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6425202607
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2025:6425202607.1

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matka C. A. B. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, XXX XX E. a otec F. G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, XXX XX E., aktuálne bytom C. XXX/X, XXX XX E., právne zastúpený Mgr. Anna Pavlikovská, advokátka so sídlom Dolná 52/27, 967 01 Kremnica, o návrhu otca na zmenu úpravy styku, takto

rozhodol:

- I. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .
- II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka podala dňa 05.11.2025 na Okresnom súde Žiar nad Hronom (ďalej len „súd“) návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala zákaz styku otca F. G. B., nar. XX.XX.XXXX so synom A. B., nar. XX.XX.XXXX a pozastavenie výkonu rozhodnutia súdu, ktorým bol styk otca s mal. dieťaťom upravený.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia matka odôvodnila tým, že už v čase narodenia a následne po narodení syna účastníkov konania mal byť otec čoraz viac podráždený, nervózny, ktoré vyústili v mesiaci jún 2023 do fyzického napadnutia matky za prítomnosti mal. dieťaťa. Dňa 24.06.2023 matka následne s maloletým opustila spoločnú domácnosť a dňa 24.08.2023 podala na otca trestné oznámenie na Okresnej prokuratúre Žiar nad Hronom. Po vnesení obvinenia a následnej obžalobe bol otec právoplatne odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania, pričom bol prepustený na slobodu dňa 17.04.2024 a dožadoval sa stretnutia so synom. Otec sa stretával s maloletým na referáte poradensko-psychologických služieb pod dohľadom psychologičky v období 1 roka, kde sa mala obnoviť citová väzba otca so synom. Matku v súvislosti so správaním otca poukázala na psychologický posudok, z ktorého vyplýva, že preťaženie otca stresom je dlhodobé. Matka považuje záujem otca o maloletého len ako formalitu pre dosiahnutie svojich záujmov, a to ubližovanie matke. Z vyjadrenia matky ďalej vyplýva, že vplyvom dlhodobého stresu a strachu sa mali u maloletého prejavovať neurotické problémy riešené lekárom, učiteľmi a psychologičkami, čo má vplyv na nepriaznivý zdravotný stav na strane maloletého. Matka v nasledujúcich častiach návrhu podrobne opísala priebehy z jednotlivých stretnutí otca s maloletým od 27.09.2025 do 29.10.2025 v celkovom počte 6 stretnutí. Od prvého stretnutia s otcom bez prítomnosti psychológa mal mať maloletý zmeny v správaní, začal sa báť, odmietal chodiť von z domu, nastali problémy s vyprázdňovaním a pomočovaním počas spánku. Matka zároveň súdu predložila aj prepis nahrávok na USB kľúči, z ktorých vyplýva negatívne prežívanie maloletého spojené z prebiehajúcim stykom otca s maloletým.

3. Matka k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia predložila prílohy, a to SMS komunikáciu s otcom; potvrdenia-výmenný lístok ošetrojúceho lekára zo dňa 20.10.2025, 24.10.2025, 27.10.2025;

vyjadrenie učiteľov z Materskej školy H. zo dňa 20.10.2025; výpovede svedkov prítomných na stretnutí (F. C. A., C. I., J. A.); správy od dcéry použité pri trestnom konaní; USB kľúč; rozsudok vydaný v konaní 25P/94/2025 a uznesenie vydané v konaní 4T/86/2024.

4. Súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25P/94/2025-56 zo dňa 09.09.2025 (právoplatne dňa 22.09.2025) rozhodol nasledovne:

„I. Súd s c h v a ľ u j e rodičovskú dohodu v tomto znení:

Otec je o p r á v n e n ý stretávať sa s maloletým A. B., nar. XX.XX.XXXX nasledovne:

- každú párnú stredu od 15:00 hod. do 17:00 hod.,

- každú nepárnu sobotu od 15:00 hod. do 17:00 hod. v lehote do 31.10.2025 a

- od 01.11.2025 každú nepárnu sobotu od 15:00 hod. do 18.00 hod.

Otec si maloleté dieťa prevezme a odovzdá matke v dohodnutom čase v mieste bydliska matky.

Matka je p o v i n á maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a tento otcovi umožniť.

II. Týmto rozhodnutím sa m e n í rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 22P/94/2024-134 zo dňa 09.10.2024 a to v časti výroku o úprave styku otca s maloletým.

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania“.

5. Súd uznesením č. k. 25P/155/2025-80 zo dňa 06.11.2025 ustanovil mal. A. kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom (ďalej aj „kolízneho opatrovníka“) v zmysle § 31 ods. 2 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

6. Súd si dňa 06.11.2025 vyžiadal od kolízneho opatrovníka správu zo sociálneho šetrenia v domácnosti matky a otca, ktorá bola súdu následne doručená dňa 17.11.2025. Z podanej správy vyplýva, že „úradu sú známe bytové pomery oboch rodičov z predchádzajúcich konaní. Z tohto dôvodu úrad nerealizoval sociálne šetrenie v domácnostiach rodičov. Z ich aktuálnych vyjadrení je zrejmé, že nedošlo k zmene ich pomerov.

Dňa 10.11.2025 sa na úrad dostavil otec mal. dieťaťa bez predvolania, za účelom získania poradenstva vo veci nerealizácie styku s mal. synom. S otcom bol spísaný úradný záznam, ktorý prikladáme v prílohe (1).

Dňa 11.11.2025 sa úrad telefonicky skontaktoval s matkou. Z rozhovoru s matkou bolo zistené nasledovné:

Matka bola do 10.11.2025 na rodičovskej dovolenke. Od 11.11.2025 nastúpila do zamestnania - Psychiatrická nemocnica v Kremnici, kde pracuje ako zdravotná sestra. Pred rodičovskou dovolenkou pracovala na zmeny. V súčasnosti jej zamestnávateľ vychádza v ústrety v súvislosti so zabezpečením starostlivosti o mal. syna a pracovnú dobu jej umožní upraviť. Matka v súčasnosti čerpá dovolenku, nakoľko sa zhoršil zdravotný stav syna. K svojmu príjmu matka uviedla, že do novembra 2025 poberala rodičovský príspevok vo výške 482,30 €. Príjem zo zamestnania by mala mať obdobný, ako pred rodičovskou dovolenkou a to cca 1 000 € (s príplatkami). Mal. A. od 01.09.2025 navštevuje Materskú školu v H.. Náklady v súvislosti so škôlkou matka vyčíslila vo výške cca 150 €/mes. cestovné, cca 70 €/mes. školné a stravné, 36 €/mes. angličtina. Ošetrujúcou lekárkou mal. A. je C. E. E. v E.. Matka sa vyjadrila k zdravotnému stavu maloletého. Uviedla, že trpí kolikami. Od doktorky má predpísané sirupy, kvapky, odporučenú úpravu stravy a vyhýbanie sa stresu. Matka uviedla, že všetky informácie týkajúce sa zdravotného stavu písomne poskytuje otcovi. Matka sa vyjadrila, že po prvom stretnutí otca a syna bez prítomnosti pani psychologičky C. J. I. z Referátu poradensko - psychologických služieb v Žiari nad Hronom (ďalej RPPS) začali výrazné zmeny správania syna v škôlke aj v domácom prostredí. Škôlka podľa matky nemala informácie o zmene v stretávaní syna s otcom (bez psychologičky). Matku mali osloviť, či sa niečo nedeje v domácom prostredí, nakoľko sa A. správanie v škôlke zmenilo. Od 30.09.2025 začal byť agresívny voči ostatným deťom v škôlke.

Ďalej matka uviedla, že po nástupe syna do škôlky plánovala nastúpiť do práce. Synova adaptácia v škôlke prebehla veľmi dobre, bol spokojný, priateľský, všetko bolo podľa matky v poriadku. Zmena nastala po prvom stretnutí syna s otcom bez prítomnosti psychologičky dňa 27.09.2025 (sobota). Hneď v prvú noc zle spal, mal zlé sny, bál sa zaspáť, bol plačlivý. Nakoľko bol rozrušený a nevyspatý, do škôlky šiel až v utorok. Keď matka po neho v utorok prišla do škôlky, mal údajne plnú skrinku pocikaných vecí. Ďalší deň sa podľa vyjadrenia matky opakovalo to isté.

Dňa 01.10.2025 (streda) sa uskutočnilo druhé stretnutie otca so synom osamote. Vo štvrtok mala matka osloviť zástupkyňa materskej školy a zistiť, či sa niečo deje, nakoľko sa A. správanie zmenilo, je agresívny, nahneváný, vyrývačný, napätý a pomočuje sa. Matka uviedla, že informovala učiteľky v škôlke o dvoch stretnutiach syna s otcom aj o tom, ako sa doma od vtedy správa – je napätý, opakuje, že sa bojí, že nechce ocina ani starkú, že boli na neho škaredí. Matka uviedla, že syn sa po styku s otcom nechcel o priebehu styku vyjadrovať. Vyjadroval sa náhodne počas hry, rôznych aktivít, kedy sa jej podarilo niektoré jeho výroky nahráť. Nahrávky doložila súdu k podanému návrhu. Skontaktovala s C. I. z RPPS, ktorá jej dala návrhy, ako situáciu môže riešiť. Následne požiadala učiteľky v škôlke o písomné vyjadrenie, ktoré vyhotovili dňa 20.10.2025 a priložila ho k návrhu. Nakoľko sa syn naďalej pomočoval, čo sa pred tým nedialo, požiadala C. E. o vyšetrenie. Vyšetrením sa infekcia nepotvrdila. Syn má podľa vyjadrenia matky silné neurotické prejavy: výrazné obhrýzanie nechťov, odmietanie opustenia domu, zlé sny, budenie sa v noci, strach z policajtov, z ktorých sa pred tým tešil. Syn podľa vyjadrenia matky v súčasnosti stále tvrdí, že policajti sú zlí a neochránia nás. Keď sa ho pýtala prečo si to myslí, mal jej uviesť, že to povedal ocino. Matka uviedla, že vzhľadom k zhoršenému zdravotnému stavu a uvedeným neurologickým prejavom syna objednala ku klinickej psychologičke A. K. I. v Žiari nad Hronom. Termín prvého stretnutia je 24.11.2025.

Matka sa vyjadrila, že nebránila v kontakte syna a otca, na súde súhlasila s dohodou o úprave styku bez prítomnosti psychologičky. Avšak dôsledkom tohto styku sú extrémne negatívne zmeny v správaní syna. Po prvom stretnutí motivovala syna k ďalšiemu stretnutiu s otcom, hovorila o otcovi pozitívne. Syn pri preberaní otcom od nej neplakal. Údajne jej sľúbil, že nebude plakať. Silnú motiváciu použila aj pri ďalšom treťom stretnutí. Nakoľko sa k neurologickým prejavom pridalo ochorenie (hnačky, teploty, antibiomatická liečba), styk sa nerealizoval. Písomné vyjadrenia C. E. o zdravotnom stave syna zasielala otcovi. Pretrvávalo to tri týždne. Matka uviedla, že ešte včera (10.11.2025) mal riedku stolicu – takú, že ju mal zatečenú v papučkách. Matka sa vyjadrila, že syn je po chorobe vyčerpaný a doktorka naďalej odporučila kľudový režim. Do škôlky zatiaľ nenastúpi.

Matka sa následne bližšie vyjadrila ku styku otca so synom. Uviedla, že prebehli 3 stretnutia. Na prvé sa syn tešil, aj na to, že tam bude starká L.. Otec syna prevzal aj odovzdal na minútu presne, v sprievode svojej matky. Po stretnutí syn doma rozprával všetko, čo mu otec a stará matka na styku hovorili: „že matka je hlúpa mater, že matku nemusí poslúchať, aby sa matka o neho dobre starala, lebo jej ho zoberú“. Začal sa o otcovi vyjadrovať, ako o „škaredom ujovi“. Matka uviedla, že po prvom styku jej doma plakal v náručí a hovoril vyššie uvedené. Mal sa vyjadriť, že mu ocino kúpil auto, na ktorom sa vozil, tešil sa z neho. Zároveň jej syn hovoril, že mu bola v aute zima a bolelo ho bruško, ale nikto ho nepočúval. Na druhé stretnutie syn podľa vyjadrenia matky nechcel ísť. Musela ho prehovárať. Hovoril, že ocino bol na neho škaredý, ukazoval jej, ako mu robil päťou na tvár a brucho (naznačoval búchanie), uvádzal, že „šiel na aute rýchlo, narazil, buchol sa, bolelo ho to ale nikto ho nepočúval“. Syn matke údajne povedal, že stará matka sa vyjadrila, že ocino patrí do väzenia a nie je dobrý. Matka uviedla, že synovi povedala, že ocino je dobrý. Po návrate od otca mal syn podľa matky vyplakané oči, čo videli aj svedkovia. Keď sa ho pýtala, čo sa stalo, mal jej povedať, že ho bolelo bruško, že mal strach, chcel ísť domov, bol hladný, chcel piť a nikto ho nepočúval. Otcovi po druhom styku údajne nechcel ani odkývať.

Na tretie stretnutie syna matka podľa jej slov pripravovala, aby sa nebál, pozitívne ho naladzovala. Napriek tomu jej syn mal hovoriť – „A. hovorí, že on je škaredý, A. nechce ísť, bojí sa“ a plakať pri tom. Následne mal matke sľúbiť, že nebude plakať a pri preberaní na styk neplakal, odišiel s otcom. Po návrate sa tešil zo sladkostí od otca. Po prvotnej radosťi prišli neskôr reči ako – „bojím sa, škaredý ujo, nechcem ho vidieť, nedávaj A. ocinovi“.

Štvrté stretnutie sa neuskutočnilo, z dôvodu operácie otca. Otec ju o tom informoval správou.

Piate stretnutie sa neuskutočnilo pre chorobu syna, o čom otec písomne informovala. Otec jej údajne neodpovedal, či sa aj tak dostaví pre syna alebo nie. Mala obavu a pri každom styku mala zabezpečených svedkov. Ich písomné vyjadrenia priložila k návrhu.

Podľa vyjadrenia matky začal syn doma vulgárne nadávať, používa slová ako „piči“, „skurvený“, „piča“, ktoré pred tým nikdy nepoužíval. Negatívne sa vyjadruje na otca a jeho matku. Tieto vyjadrenia sú z jeho strany podľa matky spontánne, nepýta sa ho. Po treťom stretnutí sa jej z ničoho nič spýtal, či bol ocino na ňu škaredý, či sa na ňu zaháňal. Matka uviedla, že pred synom to poprela ale v skutočnosti sa v období, keď mal syn 7 mesiacov stalo, že ju otec za prítomnosti syna napadol – bil ju a škrtil a zrejme si to syn pamätá. Mala jej to potvrdiť aj pani psychologička, že je to možné.

Matka sa vyjadrila, že je zhrozená z vyjadrení syna po styku s otcom. Snažila sa syna na styk pripraviť, ale nevie ho viac presvedčať. Syn všetko neguje a vyjadruje sa negatívne o otcovi, napr. že ocino bol dobrý a teraz je zlý. Uvádza, že sa bojí, nechce ísť k otcovi a prosí ju, aby ho k nemu nedala, lebo bol

na neho škaredý. Mal. A. sa podľa matky naďalej pomačuje. Údajne jej povedal, že sa pocikal, lebo sa bojí, že príde po neho ocino.

Matka uviedla, že syn to psychicky nezvláda, jeho zdravotný stav sa zhoršuje a preto sa obrátila na súd a žiada o okamžité riešenie. Matka sa vyjadrila, že otcovi ponúkla možnosť, kedykoľvek ju počas styku kontaktovať, ak by potreboval. Otec to nevyužil. Nepozrel si ani jej poznámky, inštrukcie, ktoré mu aj na odporúčanie sudcu napísala na každý styk.

Vzhľadom na všetky synove vyjadrenia sa podľa matky niečo muselo stať už na prvom styku. Nevie si vysvetliť, čo také sa mohlo stať, že sa takto syn vyjadroval, lebo sa na stretnutie s otcom naozaj tešil.

V súvislosti s vyjadreniami matky ohľadom dramatických zmien v správaní a prežívaní mal. Patrika bola matke ponúknutá možnosť kontaktovať psychologičku RPPS, za účelom psychologickéj intervencie mal. A., keďže termín u klinickej psychologičky majú až 24.11.2025. Matka uviedla, že syn sa vyjadril, že ocinovi povie, nech ho zavezie k psychologičke. Matka mu údajne odpovedala, že môže psychologičke zavolať ona a môžu ísť za ňou spolu. Syn mal na to reagovať, že nie, lebo tam bude ocino. Mal uviesť aj – „A. sa bál povedať, že nechce ísť k ocovi, aby nebol smutný“.

Styk otca s maloletým A. v období od decembra 2024 do septembra 2025 prebiehal na pôde RPPS za prítomnosti psychologičky, na základe rozhodnutia súdu v konaní č. 22P/94/2024. Ku konaniu psychologička RPPS vypracovala dňa 28.08.2025 správu o priebehu styku, ktorá je súčasťou správy úradu zo dňa 08.09.2025. Aktuálne tvrdenia rodičov v súvislosti so stykom mal. dieťaťa s otcom sú napriek nedávnomu uzavretiu rodičovskej dohody naďalej protichodné a diametrálne odlišné. Za týchto okolností nie je možné k veci zaujať jednoznačné stanovisko, potrebné je, aby sa k okolnostiam vyjadril znalec z odboru psychológie. Za dôležitý úrad považuje aj vyjadrenie klinickej psychologičky A. I. po realizácii odborného vyšetrenia dieťaťa, ktoré je naplánované na 24.11.2025.

Úrad konštatuje, že tvrdenia matky sú natoľko závažné, že realizovanie styku za týchto okolností by mohlo mať nepriaznivý vplyv na samotné dieťa. Na druhej strane, prerušením kontaktu otca so synom na dlhšie časové obdobie, vzniká riziko pretrhnutia ich vzájomnej citovej väzby.

Z uvedených dôvodov úrad trvá na svojom pôvodnom vyjadrení, ktoré je súčasťou správy ku konaniu sp. zn. 25P/95/2025 zo dňa 08.09.2025, v ktorom navrhuje vo veci nariadiť znalecké dokazovanie. V prípade nariadenia znaleckého dokazovania, úrad odporúča do času rozhodnutia vo veci samej, zväziť dočasnú úpravu styku otca s maloletým na pôde RPPS za prítomnosti psychologičky. Styk je zo strany RPPS možné realizovať od januára 2026 v rozsahu dvakrát do mesiaca v trvaní jednej hodiny, a to v čase po dohode s príslušnou psychologičkou“.

Kolízny opatrovník k svojej správe predložil Úradný záznam spísaný s otcom mal. dieťaťa zo dňa 10.11.2025.

7. Dňa 17.11.2025 bolo súdu doručené vyjadrenie otca k podanému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prostredníctvom právneho zástupcu otca. Zároveň dňa 18.11.2025 bol súdu doručený znalecký posudok 43/23 zo dňa 30.11.2023. Otec v podanom vyjadrení uviedol, že návrh matky je v celom rozsahu klamlivý, pričom jeho účelom je vylúčenie otca zo života maloleteho. Matka svoje tvrdenia neosvedčila relevantnými dôkazmi, na ktoré sa odvoláva, a to správou z materskej škôlky, vyjadrením pediatričky C. E. a psychologičky A. I., ktorú má maloleť navštevovať. Nepravdivosť tvrdení matky je jednoznačne preukázaná aj tým, že maloleť A. si ako trojročný má pamätať údajný konflikt medzi rodičmi zo dňa 24.06.2023 s presným popisom priebehu udalosti. Od právoplatnosti rozsudku v konaní č. k. 25P/94/2025 sa otec s maloletým stretol tri krát. Všetky stretnutia s otcom prebehli v úplnom poriadku. Maloleť A. sa z prítomnosti otca ako aj jeho starej mamy z otcovej strany tešil. Maloleť sa nikdy nestražoval, že by bol hladný, smädný alebo že by ho čokoľvek bolelo. Podľa vyjadrenia otca maloleť bol na stretnutiach s otcom spontánny, prejavoval radosť, nemal žiadne obavy, strach ani stres. Matka nikdy neoznámila otcovi akúkoľvek zmenu správania u maloleteho, ktorý mal byť spôsobený strachom z otca prípadne zo spomienok maloleteho na násilné správanie otca voči matke v čase keď mal maloleť sedem mesiacov, na čo si má maloleť podľa tvrdenia matky pamätať. Z dôkazu predloženého matkou – výmenného lístku vystaveného C. E. vyplýva, že maloleť A. mal začať brať antibiotiká, čo svedčí o vírusovom ochorení, nie o akýchkoľvek psychických problémoch maloleteho. Otec dôrazne poprel, že maloleť má z neho strach. Ak vyjadril nejaké obavy z otca, ide o cielene umelo vytvorený strach matkou. Tento strach bol vyvrátený znaleckým dokazovaním vykonaným v trestnom konaní vedeným tunajším súdom pod č. k. 6T/11/2024, ktorým bolo zistené, že matka objektívne žiaden strach z otca nepociťuje, nebola týraná a absolútne netrpí žiadnym postraumatickým syndrómom. Otec mal za to, že matka predloženými dôkazmi neosvedčila, aby stretnutia maloleteho A. s otcom mali negatívny vplyv na psychický vývin maloleteho a z nepravdivých údajov matky nevyplýva potreba dočasnej úpravy. Zároveň mal za to, že neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko skutkový

stav, o ktorý matka opiera svoj návrh na vydanie neodkladného opatrenia, je účelový a vychádza z nepravdivých skutkových tvrdení a matka jeho dôvodnosť žiadnym spôsobom neosvedčila. Zároveň otec dňa 22.11.2025 predložil súdu ďalšie vyjadrenie, v zmysle ktorého matka otcovi neumožnila styk s maloletým dňa 22.11.2025 z dôvodu odmietavého postoja maloletého stretnúť sa s otcom.

10. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

13. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

15. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

16. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

17. Podľa článku 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečia a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

18. Podľa článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

19. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

20. Podľa § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým

dieťaťom podľa ods. 1, súd upraví styk rodičov z maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

21. Účelom neodkladného opatrenia je ochrana ohrozeného záujmu maloletého dieťaťa. V konaniach vo veci starostlivosti súdu o maloletých sa kladie prísny dôraz na ochranu záujmov dieťaťa. Záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú a najvyšším princípom výkonu rodičovských práv a povinností. Záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Všetky súdne a správne rozhodnutia týkajúce sa detí majú demonštrovať, že najlepší záujem dieťaťa je ich prvoradým hľadiskom. Článok 3 odsek 1 Dohovoru o právach dieťaťa zaručuje dieťaťu právo na posúdenie jeho najlepších záujmov a ich prvoradé zohľadnenie pri akýchkoľvek krokoch alebo rozhodnutiach, ktoré sa ho týkajú.

22. V mimosporových konaniach možno neodkladné opatrenie nariadiť aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem, za ktorý vo veciach osobnej starostlivosti o maloleté dieťa možno považovať záujem maloletého dieťaťa.

23. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia, resp. pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, sa dokazovanie nevykonáva. Dokazovanie má v tomto prípade charakter tzv. osvedčovania, keď skutočnosti uvedené v návrhu alebo, ktoré sú súdu zrejmé, keď nariaďuje neodkladné opatrenie, spĺňajú atribúty vysokej miery pravdepodobnosti. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť aj bez výsluchu účastníkov, bez ich vyjadrení, ako aj bez nariadenia pojednávania. Ustanovenie § 325 ods. 1 CSP vymedzuje, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Na prípad úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu je potrebné aplikovať predpoklad nariadenia neodkladného opatrenia spočívajúci v potrebe bezodkladne upraviť pomery. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov. Regulácia faktických pomerov je z povahy veci vylúčená. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania rozhodnutia. Potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Samotný atribút bezodkladnosti však bez ďalšieho neznamena, že ide o akútny a jednorazový stav. Potreba upraviť pomery môže byť bezodkladná a pretrvávať aj po určité dlhšie časové obdobie. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu práv a oprávnených záujmov účastníka konania.

24. Právo styku rodiča s dieťaťom je právom, ktoré vznikne tomu rodičovi, ktorému nie je dieťa rozhodnutím súdu zverené do jeho osobnej starostlivosti. V tomto smere je potrebné poukázať na článok 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z ktorého vyplýva pozitívny záväzok štátu chrániť záujmy rodiny a prispievať aktívne k udržiavaniu a obnovovaniu rodinnoprávnych väzieb. Vyhliadky na vytvorenie takýchto väzieb sa postupne znižia a napokon zaniknú, ak biologickému rodičovi a dieťaťu nikdy nie je dovolené stýkať sa alebo len zriedka, to znamená, že žiadne prirodzené puto nemá nádej medzi nimi ani vzniknúť. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval, že je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov (Gorgulu versus Nemecko), resp. že dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne, slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča (Hansenová versus Turecko).

25. V prípadoch, ak sú vzťahy medzi rodičmi natoľko narušené, že sa o starostlivosti a styku s maloletými deťmi nevedia dohodnúť resp. do života detí a rodičov vstúpia nepredvídané okolnosti, ktoré zapríčinia rozpad väzieb medzi rodičmi a deťmi, musí autoritatívne rozhodnúť súd o vhodnosti obnoviť tieto väzby za rešpektovania najlepšieho záujmu dieťaťa. Súd pri svojom rozhodovaní prednostne neprihliada na to, ako si úpravu rodičovských práv a povinností predstavujú rodičia, ale prvoradým je vždy záujem dieťaťa. Je logické, že vždy aspoň jeden z rodičov nebude s rozhodnutím súdu súhlasiť a bude sa cítiť „ukrivený“ na svojich rodičovských právach. Dôležité je zdôrazniť, že pri rozhodovaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých nie je prvoradým cieľom uspokojiť požiadavky rodičov, ale rozhodnúť tak, aby to bolo v čo najlepšom záujme maloletého dieťaťa, ktoré je vo vývine, a všetko, čo na neho dolieha v detstve, ho môže neskôr ovplyvniť, a to už v negatívnom alebo pozitívnom smere.

26. Ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností, matka sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala, aby súd zakázal styk otca s mal. A.. Po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci zákazu styku otca s maloletým dieťaťom súd uvádza, že takémuto návrhu nie je možné vyhovieť v zmysle návrhu matky, nakoľko nemal osvedčené všetky podstatné skutočnosti, ktoré odôvodňujú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia vo veci ochrany maloletého dieťaťa úplným zákazom styku. K uvedenému záveru dospel súd aj z dôvodu predloženého vyjadrenia otca, čím došlo k objasneniu ďalších skutočností v predmetnej veci. Aj keď súd by mal pri nariaďovaní neodkladného opatrenia vychádzať v zásade len z podaného návrhu a osvedčovať skutočnosti v ňom uvedené, nemožno opomenúť ani vyjadrenia otca pre objasnenie skutkového stavu, nakoľko podľa názoru súdu samotná skutočnosť, že sa podaným návrhom žiada úplný zákaz styku, čo predstavuje závažný zásah do rodičovských práv a povinností, takéto objasnenie pripúšťa.

27. Zo súdneho spisu a zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 13.11.2025 je zrejmé, že medzi rodičmi pretrvávajú dlhotrvajúci rodičovský konflikt, ktorý začal v roku 2023. Otec v podstate popiera všetky vyjadrenia a naďalej má záujem stretávať sa so synom. Z konania matky je zrejmé, že matka má záujem úplne a okamžite zakázať styk otca s mal. dieťaťom z dôvodov uvedených v návrhu a celkového negatívneho, odmietavého postoja k osobe otca, z ktorého pociťuje strach. Súd v úvode konštatuje, že odmietavý postoj matky spočívajúci v jej osobe nemožno akceptovať, nakoľko úlohou súdu je posúdiť predovšetkým najlepší záujem maloletého dieťaťa a tento nemôže byť nadriadený subjektívnemu strachu matky vo vzťahu k otcovi nad záujmami maloletého dieťaťa, čo je vyjadrené aj v citovanom Dohovore o právach dieťaťa. Rodič, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti nemá odmietat výchovné pôsobenie druhého rodiča, nemá byť proti nemu a priori negatívne zameraný, pretože to sa môže prenášať aj na dieťa. Opačný (t. j. negatívny) postoj rodiča k druhému rodičovi by sa mohol - nech už priamo či vo svojich dôsledkoch - z veľkej pravdepodobnosti negatívne dotýkať dieťaťa, ak by bola znížovaná či eliminovaná účinnosť výchovného pôsobenia druhého rodiča; to by mohlo negatívne pôsobiť na emocionálnu väzbu dieťaťa k druhému rodičovi. (Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 266/10 ze dne 18.08.2010). Nemožno sa stotožniť s názorom matky vyplývajúci z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ďalších vyjadrení pred kolíznym opatrovníkom, podľa ktorých je potrebné zakázať styk otca s maloletým dieťaťom. Je potrebné uviesť, že konflikty medzi rodičmi pretrvávajú od roku 2023, na podklade ktorých matka žiada zákaz styku. V roku 2025 rodičia uzatvorili rodičovskú dohodu rozsudkom č. k. 25P/94/2025-56 zo dňa 09.09.2025, v ktorej súd upravil aj styk otca s maloletým dieťaťom tak, ako je uvedené v bode 4. tohto odôvodnenia. Súd konštatuje, že schválená rodičovská dohoda v konaní č. k. 25P/94/2025 znamená, že obaja rodičia dobrovoľne vyslovili súhlas s takto určenou dohodou o úprave rodičovských práv a povinností. Pokiaľ k násilnému a agresívnemu správaniu otca došlo už v roku 2023 nemožno v tejto súvislosti predpokladať zmenu pomerov od posledného rozhodnutia súdu, pretože konflikty otca s matkou pretrvával už v tom čase, pričom komplikovaný vzťah rodičov a neschopnosť ich rodičovskej spolupráce a komunikácie nepredstavuje zmenu pomerov vo veci, práve naopak, predstavuje základ všetkých problémov, ktoré vyvstali v živote maloletého A.. Súd je tiež toho názoru, že nemožno dôvody neodkladnej úpravy pomerov odôvodniť s poukazom na takto zistený skutkový a právny stav, kde konflikt medzi účastníkmi trvá v rozsahu niekoľko rokov, pričom samotná matka s takýmto stavom prejavili súhlas uzatvorením rodičovskej dohody. Zo súdneho spisu taktiež nevyplýva, že by došlo ku náhlemu konfliktu takej intenzity, aby si tento vyžadoval neodkladný zákaz styku otca s maloletým dieťaťom. V tejto súvislosti súd uvádza, že pre nariadenie neodkladného opatrenia je rozhodujúci stav v čase jeho vydania. Súd z podaného návrhu matky nemal osvedčené, že zmena v negatívnom správaní maloletého bola priamo v spojení so zmenou styku otca s mal. dieťaťom bez prítomnosti asistencie, pričom súd nemôže rezignujúco zakázať styk otca s mal. dieťaťom bez ďalšieho zisťovania. Potreba nariadenia zákazu styku otca s maloletým dieťaťom nevyplýva ani zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 13.11.2025.

28. Matka v rámci podaného návrhu predložila súdu správu z predškolského zariadenia zo dňa 20.10.2025 navštevovaného maloletým, z ktorej vyplýva negatívna zmena správania mal. A. v predškolskom zariadení evidovaná od 30.09.2025. Zo správy však objektívne nevyplýva jednoznačný záver o potrebe zakázať styk otca s mal. dieťaťom, resp., že negatívne prejavy v správaní maloletého majú priamu súvislosť s prebiehajúcim stykom. Uvedené nevyplýva ani z lekárskej správy pediatričky maloletého predložených matkou. Predovšetkým z lekárskej správy nevyplýva objektívny záver o tom, že by bolo potrebné úplne zakázať styk otca s maloletým dieťaťom. Navyše na lekárskom vyšetrení, kde bolo udávané pomočovanie maloletého vychádzalo len z informácií sprostredkovaných matkou.

Takto predložená správa potom predovšetkým vychádzala zo subjektívneho názoru matky. Potrebu neodkladnej úpravy zákazom styku matka neosvedčila ani podanými výpoveďami svedkov prítomných na jednotlivých stretnutiach otca s mal. dieťaťom. Úlohou súdu však nie je hodnotiť závery špecialistov v predložených správach zo strany matky, príp. dôveryhodnosť svedeckých výpovedí vo vzťahu neodkladnej úprave pomerov, ktorá v časovej náročnosti nariadenie neodkladného opatrenia nedovoľuje vykonanie všetkých dôkazov, ale úlohou súdu je predovšetkým skúmanie najlepšieho záujmu maloletého dieťa vo vzťahu k individuálnym okolnostiam konkrétneho prípadu. Súd je predovšetkým toho názoru, že práve v rannom veku dieťaťa a následných rokoch sa formujú vzťahy medzi dieťaťom a rodičom, kedy je potrebné tieto vzťahy podporovať čo v najväčšej možnej miere, nakoľko nie len výchova zo strany matky, ale aj výchova zo strany otca je nevyhnutná pre ďalšie budovanie psychického vývinu maloletého dieťaťa. Byť spolu znamená pre rodiča a jeho dieťa jeden zo základných prvkov rodinného života, a to aj napriek nezhodám vo vzťahoch medzi rodičmi. Pre budúci rozvoj maloletého ide o nezastupiteľný vzťah medzi otcom a synom, ktorý podľa úvah súdu nemožno jednostranne prerušiť bez ďalšej snahy tento vzťah podporovať a ďalej rozvíjať, pričom ide o neodkladnú úpravu pomerov formou opatrenia, pri ktorom je značne obmedzené vykonávanie jednotlivých dôkazov. Súd v týchto súvislostiach poukazuje aj na ďalšie vyjadrenie otca doručené súdu dňa 22.11.2025, z ktorého vyplýva, že styk otca s maloletým sa dňa 22.11.2025 neuskutočnil z dôvodu, že podľa vyjadrenia matky mal maloletý odmietnuť stretnúť sa s otcom. Ako vyplýva aj z Dohovoru o právach dieťaťa, dieťa má právo udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi a obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa (čl. 9 ods. 3 a čl. 18 ods. 1). Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu tiež vyplýva, že v záujme dieťaťa spravidla je, aby bolo v starostlivosti oboch rodičov, kde každý z nich poskytuje dieťaťu láskyplnú starostlivosť a každý svojim dielom prispieva k osobnostnému vývoju dieťaťa. Preto akékoľvek obmedzenie tohto aspektu rodinného života (styku medzi rodičom a dieťaťom), musí byť riadne a starostlivo odôvodnené, teda musí sledovať legitímny cieľ najlepšieho záujmu dieťaťa a byť tomuto cieľu primerané. Kritéria pre rozhodovanie o zverení dieťaťa do starostlivosti sa analogicky uplatnia aj v prípade rozhodovania o styku.

29. Zo súdneho spisu je zrejmé, že otec prejavuje o mal. A. záujem, má záujem na jeho výchove a pravidelnej realizácii styku. Súd preto v tejto súvislosti vníma aj rezignujúci postoj matky, ktorá neprejavila ďalší záujem riešiť realizáciu styku otca s maloletým a otcovi len v krátkosti textovou správou oznámila odmietavý postoj maloletého na styk s otcom dňa 22.11.2025. Preto súd apeluje na matku, aby bola súčinná nie len pri realizácii styku, ale aj v riadnej komunikácii s otcom, čím by mohlo nepochybne dôjsť k zmierneniu rodičovského konfliktu. V rámci konania matka súdu predložila aj množstvo audio/video nahrávok a prepisov z nahrávok, v ktorom maloletý, okrem iného, verbalizuje aj odmietavý postoj vo vzťahu k osobe otca. Názor maloletého súd posudzuje v súlade s § 43 ods. Zákona o rodine, § 38 CMP a čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa. Cieľom tejto právnej úpravy je právo maloletého dieťaťa vyjadriť slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú, a to jednak v rodine, jednak v súdnom konaní. Právo dieťaťa vyjadriť samostatne svoj názor patrí maloletému dieťaťu v rozsahu jeho schopností a rozumovej vyspelosti s ohľadom na jeho vek. Je logické, že nie je nemenné, ale vyvíja sa. Čím je dieťa staršie, tým väčšia váha a pozornosť má byť venovaná jeho názoru. Dieťa sa nemá chápať len ako objekt výchovy, ale ako aktívny účastník výchovného procesu. Toto stanovisko je zdôraznené aj tým, že mu zákon nepriznáva len práva, ale ukladá aj povinnosti. S týmto právom dieťaťa korešponduje povinnosť rodičov venovať názoru dieťaťa náležitú pozornosť, zodpovedajúcu jeho veku a rozumovej vyspelosti. Takáto pozornosť však musí nájsť aj svoje vyjadrenie v praxi, to znamená, že rodič nie je povinný len si vypočuť názor dieťaťa, ale ho aj rešpektovať do takej miery, do akej je dieťa schopné posúdiť, či je mu vlastné rozhodnutie na prospech, alebo nie. Súdy sú povinné prihliadnúť vzhľadom na vek a emočnú, mentálnu a fyzickú vyspelosť dieťaťa aj na jeho prejavovaný názor, avšak maloleté deti v čase dospievania značne citlivo a emotívne reagujú na verbálne či neverbálne, priame či nepriame usmernenia, výchovu a príkazy dospelých vo svojom okolí. Prejavovaný názor dieťaťa nie vždy plne korešponduje s jeho najlepším záujmom a názor dieťaťa nemôže byť nadradený kritériu najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. V tomto smere súd poukazuje na predložené audio/video nahrávky matky, ktorými matka zaznamenala rozhovor s maloletým dieťaťom. Súd však nemohol prihliadnúť na žiadnu z predložených nahrávok z objektívnych dôvodov. Pri vykonaní jednotlivých rozhovorov bol maloletý nepochybne pod silným vplyvom svojej matky, ktorá bolo neustále prítomná, pričom je potom veľmi ťažké vyhodnotiť skutočnú objektivitu jeho slovných prejavov a vyslovených názorov, a to predovšetkým z dôvodu nízkeho veku. Preto v prípade vyjadrenia maloletého A. nie je možné vyvodiť jednoznačný záver o odmietavom postoji vo vzťahu k otcovi. Pri posudzovaní najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa je preto dôležité citlivo zvážiť všetky okolnosti, pretože pre súd je vyslovený názor maloletého dieťaťa len istým usmernením, avšak súd nie je názorom dieťaťa viazaný, môže z neho vychádzať a vyhodnocuje ho,

no rozhoduje najmä s dôrazom na sledovanie prioritného kritéria nadradeného aj vyjadrenému názoru maloletého dieťaťa - a to sledovanie záujmu maloletého dieťaťa v čo najširšom kontexte.

30. Súd na základe vyššie uvedených skutočností nezhliadol porušenie rodičovských práv a povinností otca vo vzťahu k mal. A., ktoré by osvedčovali dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia vo veci zákazu styku. Súd zároveň zdôrazňuje podstatu neodkladného opatrenia, a dodáva, že nie je akceptovateľné a prípustné, aby sa úprava styku s maloletými deťmi riešila v prevažnej miere návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, čo popiera jeho účel (uzn. KS BB č. k. 15CoP/50/2021-52 zo dňa 29.09.2021). Súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie, ktorým súd zakazuje rodičovi (ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti) styk s maloletým dieťaťom, výrazným spôsobom obmedzuje výkon rodičovských práv a povinností, prichádza do úvahy len v celkom výnimočných prípadoch. Súd je toho názoru, že v procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obojrodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, je súd toho názoru, že nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, aby sa tento rodič s maloletým dieťaťom nestretával vôbec. Nakoľko súd nezhliadol také dôvody, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovských práv otca a takú zmenu pomerov od posledného rozhodnutia súdu o úprave styku (22.09.2025), súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol. Súd zároveň rozhodol o trovách konania v zmysle § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko súd nezistil dôvody priznania trov konania a ani žiadny s účastníkov nežiadal trovy konania priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na odvolací súd, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní musí byť popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže byť rozšírený len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsahom odvolania nie je odvolací súd viazaný vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami, inak súd vyhotoví kópie odvolania na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 CMP zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.